

PRIIMTI TEKSTAI

P8_TA(2016)0080

2017 m. biudžeto gairės. III skirsnis

2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2017 m. biudžeto sudarymo bendrųjų gairių, III skirsnis – Komisija (2016/2004(BUD))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 314 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties 106a straipsnį,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentą (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiametė finansinė programa¹,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės, bendradarbiavimo biudžeto klausimais ir patikimo finansų valdymo²,
- atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002³,
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. lapkričio 25 d. teisėkūros rezoliuciją dėl Europos Sąjungos 2016 finansinių metų bendrojo biudžeto bendro projekto, kurį Taikinimo komitetas patvirtino vykdant biudžetinę procedūrą⁴,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos 2016 finansinių metų bendrąjį biudžetą⁵ ir du bendrus pareiškimus, dėl kurių susitarė Parlamentas, Taryba ir Komisija⁶,
- atsižvelgdamas į bendrą pareiškimą dėl 2015–2016 m. mokėjimų plano, dėl kurio

¹ OL L 347, 2013 12 20, p. 884.

² OL C 373, 2013 12 20, p. 1.

³ OL L 298, 2012 10 26, p. 1.

⁴ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0407.

⁵ OL L 48, 2016 2 24.

⁶ Žr. Priedą prie 2015 m. lapkričio 25 d. Parlamento teisėkūros rezoliucijos (priimti tekstai, P8_TA(2015)0407).

sutarta 2015 m. gegužės 19 d.¹,

- atsižvelgdamas į Komisijos Europos ekonominę prognozę (2015 m. ruduo)²,
 - atsižvelgdamas į Komisijos 2016 m. metinę augimo apžvalgą³,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių II antraštinės dalies 8 skyrių,
 - atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pranešimą (A8-0036/2016),
- A. kadangi 2017 m. biudžetu turėtų būti sudaryta galimybė užtikrinti ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą atsižvelgiant į tai, kad vyksta trapų ekonomikos atsigavimas, kurį apsunkina padėtis naujai susiformavusios rinkos ekonomikos šalyse ir nenuslūgstanti geopolitinė įtampa;
- B. kadangi 2017 m. biudžetui poveikio turės besitęsianti migracijos ir pabėgėlių krizė;
- C. kadangi 2017 m. biudžetas sutampa su daugiametės finansinės programos (DFP) laikotarpio vidurio peržiūra;
- D. kadangi ES, siekdama užtikrinti vidaus paklausos ir užsienio prekybos pusiausvyrą, tampa tam tikru mastu ekonomiškai priklausoma nuo įvykių pasaulyje;

Bendrosios pastabos

1. pažymi, jog pasitvirtino, kad Sąjungos biudžetas – labai svarbūs ištekliai, naudojami įveikiant dabartines krizes ir reaguojant į poreikius, kurie galbūt nebuvo numatyti per derybas dėl 2014–2020 m. DFP, pvz., susijusius su Europos strateginių investicijų fondu (ESIF), migracijos ir pabėgėlių krize ar geopolitine įtampa Europos kaimynystėje, nes dėl to kilo daugybė rimtų problemų ir ekstremalios situacijos atvejų, ir tuo tarpu ES ekonominio atsigavimo ir investavimo sparta yra mažesnė, nei leidžia galimybės, ir vis dar esama investicijų trūkumo;
2. pabrėžia, kad ribota galimybė naudojantis Sąjungos biudžetu įveikti šias krizes šiuo etapu pirmiausia atsiranda todėl, kad taikomos visos turimos priemonės, dėl kurių susitarta per derybas dėl DFP, ir visų pirma specialios priemonės, pvz., lankstumo priemonė; primena, kad Parlamentat atliko lemiamą vaidmenį nustatant šias priemones per derybas dėl DFP; vis dėlto atkreipia dėmesį į tai, kad, jei krizės toliau gilės, tai ir visapusiško esamų lankstumo nuostatų taikymo nepakaks siekiant išspręsti šią problemą; atsižvelgdamas į tai, primygtinai ragina Tarybą persvarstyti savo poziciją dėl DFP numatytų specialių priemonių biudžeto sudarymo siekiant sumažinti Sąjungos biudžetui tenkančius suvaržymus; ryšium su tuo pakartoja savo ilgalaikę poziciją, kad specialių priemonių (lankstumo priemonės, ES solidarumo fondo, Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo ir neatidėliotinos pagalbos rezervo) mokėjimai turėtų būti apskaičiuojami viršijant viršutines DFP mokėjimų ribas, kaip tai daroma įsipareigojimų atveju; tikisi, kad šis klausimas bus išspręstas vykdant DFP laikotarpio vidurio peržiūrą;

¹ Žr. Priedą II prie 2015 m. liepos 8 d. Parlamento teisėkūros rezoliucijos (priimti tekstai, P8_TA(2015)0263.

² http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/eeip/pdf/ip011_en.pdf

³ http://ec.europa.eu/europe2020/pdf/2016/ags2016_annual_growth_survey.pdf

Biudžeto sudarymas atsižvelgiant į ekonomines prognozes ir suderintas su Europos ekonominės politikos koordinavimo semestru

3. atkreipia dėmesį į Komisijos Europos ekonomikos prognozę (2015 m. rudenį), kurioje nurodoma, kad vyksta nuosaikus atsigavimas, tačiau vis dar iki galo neišnaudojamos ES augimo galimybės; visgi pabrėžia, kad atsigavimą būtina stiprinti plėtojant pagrindinius augimo veiksnius, kad būtų galima paskatinti darbo vietų kūrimą ir vėl pasiekti visišką užimtumą, ir pažymi, kad ilgalaikio ir itin ilgalaikio nedarbo, visų pirma nedarbo Sąjungos neturtingiausiuose regionuose ir jaunimo nedarbo, lygis vis dar kelia susirūpinimą ir kad ES patiria pramonės restruktūrizacijos sunkumų; pažymi, kad dar esama Europos regionų ir valstybių narių ekonominio vystymosi skirtumų, ir atkreipia dėmesį į atotrūkį tarp vargingiausių ir turtingiausių Europos gyventojų; be to, atkreipia dėmesį į iškilusias naujas problemas, kaip antai riziką, kad sulėtės augimas besiformuojančios rinkos ekonomikos šalyse ir pasaulinė prekyba, taip pat ypatingą spaudimą, atsiradusį dėl Kinijos rinkų nepastovumo, būtinybę įveikti migrantų ir pabėgėlių krizę ir besitęsiančią geopolitinę įtampą;
4. taip pat atkreipia dėmesį į Komisijos 2016 m. metinę augimo apžvalgą; yra tvirtai įsitikinęs, kad investicijų skatinimas, be kita ko, geriau koordinuojant viešųjų ir privačiųjų investicijų didinimą ir daugiausia dėmesio skiriant strategijos „Europa 2020“ tikslams, yra tinkamas politinis atsakas siekiant labiau subalansuotos ekonomikos politikos; mano, kad į šiuos du aspektus turėtų būti atsižvelgta rengiant 2017 m. biudžeto projektą, nes tai turėtų padėti nustatyti prioritetus atsižvelgiant į ekonomines aplinkybes; todėl ragina užtikrinti didesnę Europos ekonominės politikos koordinavimo semestro ir Sąjungos biudžeto sąsają Sąjungos lygmeniu, nes tai taip pat yra kertinis stabilios euro zonos elementas;
5. atsižvelgdamas į tai, palankiai vertina Komisijos pastangas, dedamas siekiant, kad daugiau Europos struktūrinių ir investicijų fondų lėšų būtų naudojama remiant pagrindinius prioritetinius tikslus, nustatytus konkrečioms šalims skirtose rekomendacijose; atkreipia dėmesį į Komisijos pasiūlymą dėl Struktūrinių reformų rėmimo programos parengimo ir primygtinai ragina Komisiją užtikrinti, kad lėšos bus naudojamas ekonominei, socialinei ir teritorinei sanglaudai stiprinti, kaip numatyta Sutarties dėl ES veikimo 174 straipsnyje;
6. apgailestauja, kad Sąjungos biudžetas pastaraisiais metais papildomai nukentėjo dėl valstybių narių dviveidžio elgesio, nes jos pradėjo laikyti savo indėlį į Sąjungos biudžetą našta ir traktuoti jį kaip koreguojamą kintamąjį; pažymi, kad ES biudžetas, kaip investicijų biudžetas, gali užtikrinti itin didelę pridėtinę vertę, nes juo naudojantis skatinamas augimas, konkurencingumas ir darbo vietų kūrimas valstybėse narėse; atkreipia dėmesį į tai, kad valstybių narių įnašai į Sąjungos biudžetą neturi būti laikomi kintamuoju, kuris koreguojamas atsižvelgiant į makroekonominės sąlygas; taip pat primena pridėtinę Sąjungos biudžeto vertę užtikrinant sąveiką ir masto ekonomiją; atkreipia dėmesį į ypatingą izoliuotų ir atokių regionų padėtį;
7. pažymi, kad ir apgailestauja dėl to, kad dėl vengimo mokėti pelno mokesčius valstybės narės patyrė didžiulių mokesčių nuostolių, todėl buvo sumažintos ir jų įmokos į ES biudžetą; taip pat mano, kad tokia nesąžininga konkurencija mokesčių srityje tam tikrais atvejais reiškia, kad BVP perkeliamas iš vienos valstybės narės į kitą, BNP perkeliamas į ES teritorijai nepriklausančius mokesčių rojus ir taip sumažinamas bendras valstybės narės įnašas į ES biudžetą;

Krizių įveikimas

8. pažymi, kad pastaraisiais metais Sąjungai teko patirti daugybę krizių ir kad joms įveikti būtinas holistinis sprendimas; atkreipia dėmesį į tai, kad Sąjungoje ir kaimyninėse šalyse patiriama pabėgėlių krizė, kilusi dėl konflikto Sirijoje, dar nėra įveikta; pažymi, kad, staigiai ir labai išaugus į Sąjungą prašyti prieglobsčio keliaujančių pabėgėlių ir migrantų skaičiui, ši krizė sparčiai paaštrėjo 2015 m. ir toliau tęsiasi 2016 m.; pabrėžia, kad tai taip pat turėjo įtakos vidaus krizei; pabrėžia, kad reaguojant į krizę iš Sąjungos biudžeto buvo nedelsiant skirta lėšų ir kad biudžetas turėtų būti itin padidintas, kad būtų galima veiksmingai finansuoti ES politikos priemones, taikomas siekiant įveikti šią krizę, ir kad jis turėtų būti Europos lygmens sprendimo, kaip sureguliuoti šią ekstremaliąją situaciją ateityje, dalis;
9. pabrėžia, kad 2017 m. ES biudžetui poveikį darys vidaus ir išorės saugumo problemos, kurios taip pat gali įgauti terorizmo grėsmės ar ekstremizmo pavidalą, ir bendros Sąjungos ir valstybių narių darbotvarkės, kuria siekiama užtikrinti ES laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę, įgyvendinimas; atsižvelgdamas į tai pabrėžia ES biudžeto priemonių, pavyzdžiui, Vidaus saugumo fondo (VSF) svarbą įveikiant svarbiausias problemas, be kita ko, stiprinant prevencines priemones ir tarpvalstybinį operatyvinių bendradarbiavimą;
10. palankiai vertina tai, kad patvirtintas Europos strateginių investicijų fondas (ESIF), nes jis bus viena iš pagrindinių priemonių didinant ES lygmens investicijas ir padės skatinti darbo vietų kūrimą; su pasitenkinimu pažymi, kad jau patvirtinta daug projektų ir EIF veiksmų ir pastebima ESIF ir programos „Horizontas 2020“ sąveika; ragina Komisiją aktyviai skatinti įvairių ES fondų sąveiką ir sukurti stebėjimo sistemą, kad būtų galima nustatyti ES finansavimo derinimo atvejus; pabrėžia, kad reikia tinkamai taikyti rezultatų suvestinę; ragina valstybes nares ir privačius subjektus visapusiškai pasinaudoti per ESIF teikiamais finansiniais ištekliais; primena, kad Sąjungos biudžetas sudaro investicijų plano pagrindą, nes iš jo skiriama reikalinga 8 mlrd. EUR įsipareigojimų ir mokėjimų asignavimų suma ESIF garantiniam fondui aprūpinti, iš kurios 3,38 mlrd. EUR jau buvo mobilizuoti pagal 2015 m. ir 2016 m. biudžetus; primena, kad šiuo tikslu 2016 m. buvo visiškai išnaudota bendroji įsipareigojimų marža, ir pažymi, kad, kaip nurodyta ESIF finansinėje teisės akto pasiūlymo pažymoje, Komisija numato panašų scenarijų 2017 m. biudžeto projekte; pakartoja savo įsipareigojimą per metinę biudžeto procedūrą padidinti lėšas programai „Horizontas 2020“ ir Europos infrastruktūros tinklų priemonei, kad būtų galima kuo labiau kompensuoti lėšų sumažinimą, dėl kurio sutarta per ESIF derybas;
11. pabrėžia, kad svarbios yra programos „Horizontas 2020“, COSME, MVĮ finansavimo programos, programa „Erasmus +“, taip pat programos ir politikos priemonės, kuriomis remiamas inovacijoms palankios aplinkos kūrimas ir prisidedama prie sėkmingo strategijos „Europa 2020“ įgyvendinimo; su pasitenkinimu atkreipia dėmesį į didelį lėšų panaudojimo lygį vykdant iniciatyvos „Horizontas 2020“ programas, tačiau reiškia susirūpinimą dėl labai žemo vidutinio sėkmingo projektų finansavimo rodiklio, kadangi daugybei puikių projektų neskiriama finansavimo; ragina valstybes nares išnagrinėti galimybes perimti tuos programos „Horizontas 2020“ projektus, kurie buvo teigiamai įvertinti, tačiau negali būti bendrai finansuojami, nes nesama galimybių pasinaudoti biudžeto lėšomis; primena svarbų mažųjų ir vidutinių įmonių, kurios yra Europos ekonomikos pagrindas, vaidmenį; pabrėžia, kad ES biudžetas turėtų padėti toliau gerinti MVĮ galimybes patekti į rinkas ir gauti finansavimą pagal esamas programas, pvz.,

COSME; pakartoja, kad Sąjungos ateitis priklauso nuo jos gebėjimo kurti inovacijas svarbiausiuose strateginiuose sektoriuose siekiant užtikrinti Europos konkurencingumą pasaulio ekonomikoje;

12. mano, kad visų pirma Jaunimo užimtumo iniciatyva (JUI) yra esminis indėlis siekiant Sąjungos prioritetinio su darbo vietomis ir augimu susijusio tikslo; pakartoja savo įsipareigojimą dėl tolesnio šios programos finansavimo siekiant ją plėsti ir taip suteikti didesnei daliai jaunimo, įskaitant į ES atvykstančius jaunos migrantus, galimybių veiksmingai patekti į darbo rinką gaunant geros kokybės darbo, tęstinio mokymosi ar pameistrystės pasiūlymą; apgailestauja, kad derybose dėl 2016 m. ES biudžeto nebuvo skirta naujų įsipareigojimų asignavimų tolesniam JUI finansavimui, nors jaunimo nedarbas ES išlieka itin aukštas; primena, kad šio tikslo būtina siekti kartu tenkinant poreikį skatinti jaunimo judumą, kuris remiamas pagal programą „Erasmus +“; pabrėžia bendro trijų institucijų (Parlamento, Tarybos ir Komisijos) pareiškimo dėl 2016 m. biudžeto svarbą; šiame pareiškime teigiama, „kad „jaunimo nedarbo mažinimas tebėra vienu iš svarbių ir bendrų politinių prioritetų“, ir kad trys institucijos šiuo tikslu „dar kartą patvirtina savo ryžtą kuo veiksmingiau panaudoti turimas biudžeto lėšas šiai problemai spręsti, visų pirma skiriant jas Jaunimo užimtumo iniciatyvai“; pažymi, kad nepaisant to, kad iš pradžių vėluota įgyvendinti šią iniciatyvą ir nuolat buvo delsiama skirti už JUI veiksmų programas atsakingas institucijas daugelyje valstybių narių, dabartiniai įgyvendinimo duomenys rodo visiško lėšų panaudojimo pajėgumus; ragina Komisiją pateikti savo JUI vertinimą ne vėliau kaip 2016 m. balandžio mėn. pabaigoje ir bet kuriuo atveju laiku, kad 2017 m. ES biudžete būtų atsižvelgta į tai, kad programa tęsiama; pabrėžia, kad atliekant DFP laikotarpio vidurio peržiūrą bus priimtas ilgalaikis sprendimas dėl JUI finansavimo iki 2020 m. pasinaudojant naujais įsipareigojimų asignavimais; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, jog svarbu, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo (EGF) parama būtų skiriama ne vyresniems nei 25 m. amžiaus nesimokantiems ir nedirbantiems jaunuoliams (NEET), kurių skaičius būtų toks kaip ir paramą gaunančių darbuotojų regionuose, kuriuose didelis jaunimo nedarbo lygis;
13. pabrėžia, kad, remiantis neseniai paskelbta organizacijos „Gelbėkit vaikus“ ataskaita, Europos Sąjungoje šiuo metu 27 mln. vaikų gresia skurdas; primena apie savo 2015 m. lapkričio 24 d. rezoliuciją¹, kuriame pasisakė už vaikų garantijų kūrimą, kad būtų galima panaikinti vaikų skurdą, sukurti tinkamą jų asmeninei raidai aplinką ir kad būtų išvengta jų išnaudojimo ir socialinės atskirties; palankiai vertina valstybių narių, kurios neseniai priėmė vaikų skurdo mažinimo strategijas, pastangas, dedamas siekiant sumažinti bendrą skurdą, įskaitant vaikų ir jaunimo skurdą, lygį; ragina Komisiją užtikrinti, kad valstybės narės laikytųsi Jungtinių Tautų vaiko teisių konvencijos nuostatų ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos principų; mano, kad švietimas, vaikų priežiūra, sveikatos priežiūros paslaugos, būstas ir saugumas – tai pagrindiniai poreikiai, kuriuos patenkinti turi teisę visi Europos vaikai, įskaitant su pabėgėliais ir migrantais į Europą keliaujančius vaikus;
14. primena Europos agentūrų svarbą, viena vertus, užtikrinant, kad būtų įgyvendinti Europos teisės aktai ir kartu pasiekta ES politikos tikslų, susijusių su konkurencingumu, augimu ir užimtumu, ir, antra vertus, valdant dabartinę migracijos ir pabėgėlių krizę; todėl primygtinai ragina, kad būtų skirta pakankami žmogiškųjų išteklių ir finansinių lėšų administracinėms ir veiklos išlaidoms padengti, kad agentūros galėtų vykdyti joms

¹ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0401.

pavestas užduotis ir pasiekti kuo geresnių rezultatų; primena, kad dėl migracijos ir pabėgėlių krizės buvo padidintas teisingumo ir vidaus reikalų srities agentūrų personalas ir išaugo joms skirti asignavimai 2015 m. ir 2016 m. biudžetuose; vis dėlto pabrėžia, kad dar reikės padidinti ir 2017 m. biudžetą, kad šios agentūros galėtų susidoroti su padidėjusiu darbo krūviu ir atlikti papildomas užduotis; be to, ragina Komisiją pateikti atnaujintą ir konsoliduotą informaciją ir vidutinės trukmės ir ilgalaikę su šiomis agentūromis susijusią strategiją;

15. yra susirūpinęs dėl to, kad vis dar esama socialinės ir ekonominės nelygybės ir patiriama sunkumų siekiant ES su socialine ir ekonomine konvergencija susijusio tikslo; pabrėžia, kad naudojantis Sąjungos biudžetu turėtų būti skatinama konvergencijos, integracijos ir sanglaudos politika, pagrįsta verslumo užtikrinimu ir skatinimu, deramų, kokybiškų ir stabilių darbo vietų kūrimu, tausiu gamtos išteklių naudojimu ir aplinkos apsauga, ir kartu siekiama Europos pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategijos „Europa 2020“ tikslų; yra ypač susirūpinęs dėl mažesnio nei tikėtasi Europos pagalbos labiausiai skurstantiems asmenims fondo (EPLSAF) mokėjimų asignavimų panaudojimo lygio;
16. pripažįsta vaisių ir pieno vartojimo skatinimo mokyklose programų svarbą ir siūlo išnagrinėti, koku mastu būtų galima padidinti jų finansavimą; primena, kad pastaraisiais metais būta kelių krizių, įskaitant žemės ūkio sektoriaus krizę, kilusią visų pirma dėl Rusijos embargo; ragina imtis tolesnių veiksmų siekiant, kad ES žemės ūkis būtų pritaikytas prie klimato kaitos, apskritai būtų sumažintas žemės ūkio sektoriuje išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis ir užtikrintas sektoriaus ekonominis gyvybingumas;
17. pripažįsta, kad, nors siekiant įveikti migracijos ir pabėgėlių krizę mobilizuota daug biudžeto išteklių, kurie buvo paskirstyti 2015 m. ir 2016 m., vis dar nerasta sprendimo, kaip tai padaryti nei Sąjungos viduje, nei išorėje, t. y. pabėgėlių kilmės šalyse; visgi pabrėžia, kad, siekiant įveikti šią krizę, biudžeto lėšų nepakanka ir būtini nemaži papildomi finansiniai ištekliai, nes pabėgėlių ir migrantų skaičiaus didėjimas negali būti laikomas laikinu reiškiniu; pabrėžia, kad ilgalaikius sprendimus turėtų būti siekiama rasti ne tik vykdant metinę biudžeto procedūrą, bet ir atliekant būsimą daugiametės finansinės programos laikotarpio vidurio peržiūrą; primygtinai ragina Komisiją pateikti vidutinės trukmės ir ilgalaikį politinį ir finansinį planą, kaip reaguoti į migracijos krizę ir poveikį 2017 m. biudžetui; pažymi, kad visos ES finansuojamos priemonės turėtų būti laikomos investicijomis, skirtomis pabėgėlių ir migracijos problemoms spręsti; pabrėžia, kad reikia šalinti pagrindines migracijos reiškinio priežastis gerinant gyvenimo sąlygas ir visų pirma užtikrinant geresnį išsilavinimą ir medicinos paslaugas, taip pat labiau remiant investicijas į infrastruktūrą migrantų kilmės šalyse arba šalyse, kuriose jie pirmiausia ieško prieglobsčio; pabrėžia, kad dėl to, jog skiriama lėšų migracijos ir pabėgėlių krizei įveikti, neturėtų būti daroma neigiamos įtakos arba trukdoma kitų svarbių sričių ES politikos įgyvendinimui; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad solidarumas yra pagrindinis ES biudžeto principas; yra susirūpinęs dėl to, kad pabėgėlių krizės metu solidarumas valstybėse narėse pasireiškė nevienodai; pakartoja raginimą Komisijai pateikti pasiūlymą, kaip ES biudžetas galėtų paskatinti valstybes nares laikytis labiau subalansuoto požiūrio į solidarumą;
18. reiškia savo didelį susirūpinimą dėl to, kad nesuteikiama tinkama apsauga nelydimiems nepilnamečiams visą kelią iki saugios vietos, ir ragina nuodugniai išnagrinėti 10 000 vaikų dingimo atvejį, apie kurį pranešė Europolas;

19. pabrėžia, kad svarbu didinti perkėlimo į ES programų, perkėlimo ES viduje procedūrų ir gražinimo operacijų finansavimą, visų pirma pasinaudojant Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondu (PMIF), kad būtų galima užtikrinti veiksmingą Europos prieglobsčio ir migracijos politiką kartu vykdant neteisėtos migracijos prevenciją ir ją mažinant; pabrėžia, kad būtina pasinaudojant ES biudžetu ir bendradarbiaujant su Afrikos Sąjunga, Arabų lygą ir Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro biuru sudaryti galimybes sukurti perkėlimų teritorijas ir saugias zonas Afrikos žemyne ir Artimuosiuose Rytuose;
20. pažymi, kad buvo įsteigti Europos Sąjungos regioninis patikos fondas, sukurtas reaguojant į krizę Sirijoje, ir Skubiosios pagalbos patikos fondas stabilumui didinti ir pagrindinėms neteisėtos migracijos ir asmenų persikėlimo Afrikoje priežastims šalinti; primygtinai ragina valstybes nares laikytis savo pažadų ir prilyginti savo skiriamus įnašus ES įnašui, kuris siekia 2,3 mlrd. EUR; yra labai susirūpinęs dėl valstybių narių mažų finansinių įnašų; pabrėžia, kad reikės toliau stengtis didinti finansavimą siekiant suteikti humanitarinę pagalbą tranzito keliuose ir įveikti problemas, kurios kyla augant pabėgėlių skaičiui; atkreipia dėmesį į tai, kad stovyklose nebuvo tinkamai finansuojama humanitarinė pagalba, įskaitant sveikatos ir švietimo priemones, ir tai paskatino pabėgėlius leisti į rizikingą kelionę į ES; primena, kad minėti fondai buvo sukurti dėl nepakankamo ES biudžeto lankstumo ir iš jo skiriamo finansavimo; primygtinai pabrėžia, kad veiksmai, kurių imtasi siekiant spręsti migracijos ir pabėgėlių problemą, neturėtų būti vykdomi ES vystymosi politikos kitose srityse sąskaita ir kad visiems ES šios srities veiksams taip pat turėtų būti taikomos atskaitomybės taisyklės;
21. pabrėžia, kad valstybės narės dar kartą patvirtino savo įsipareigojimą neformaliame 2015 m. rugsėjo 23 d. įvykusiame ES valstybių ir vyriausybių vadovų susitikime migracijos klausimams aptarti, 2015 m. spalio 15 d. Europos Vadovų Tarybos posėdyje ir 2015 m. lapkričio 11–12 d. aukščiausiojo lygio susitikime Valetyje; mano, kad Tarybos vieši pareiškimai dėl atsako į precedento neturinčią migracijos ir pabėgėlių krizę yra labai svarbūs; tikisi, kad Taryba pateisins lūkesčius, kuriuos sukėlė jos pareiškimai ir sprendimai, visų pirma dėl atitinkamų valstybių narių įnašų, prilygstančių ES biudžeto paramai „Madad“ ir Afrikos patikos fondams, ir dėl visapusiško Komisijos pasiūlymo dėl Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonės įgyvendinimo; pripažįsta, kad kai kurios valstybės narės papildomai prisideda vykdant kitas humanitarinės pagalbos programas, pvz., vykdant Pasaulio maisto programą ir Jungtinių Tautų pabėgėlių reikalų vyriausiojo komisaro biurui imantis veiksmų;
22. palankiai vertina numatytos Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonės, kuriai skiriama 3 mlrd. EUR, principą ir tikslus ir primygtinai ragina kiekvieną valstybę narę vykdyti savo politinius įsipareigojimus ir suteikti atitinkamą finansinę paramą Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonei; yra tvirtai pasiryžęs taikyti visas politines ir institucines spaudimo priemones, kad užtikrintų, kad valstybės narės vykdys savo įsipareigojimą skirti įnašus Regioniniam patikos fondui Sirijoje, Skubiosios pagalbos Afrikai patikos fondui ir Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonei; tikisi, kad Komisija paaiškins, kaip reikėtų skirti Sąjungos įnašą atsižvelgiant į atitinkamas 2016 m. ir 2017 m. Sąjungos biudžeto viršutines ribas; kritikuoja, kad Taryba ir Komisija Parlamento neįtraukė į priemonės nustatymo ir Sąjungos įnašo mobilizavimo aptarimo procesą, kaip matyti iš Komisijos pareiškimo, kad ji Sąjungos įnašą ketina finansuoti perskirstydama neseniai priimto 2016 m. Sąjungos biudžeto lėšas ir iš anksto pasinaudodama 2017 m. biudžeto maržomis; taip pat pabrėžia, kad reikia padidinti ES išorės veiksams skiriamų lėšų naudojimo poveikį; ragina Komisiją parengti pasiūlymus, kaip galima padidinti ES

išorės finansavimo priemonių sąveiką ir labiau suderinti jų strategines koncepcijas; mano, kad kalbant apie minėtus patikos fondus ir Pabėgėlių rėmimo priemonę, pasakytina, kad jie nėra įtraukiami į ES biudžetą, bet ir nėra į jį neįtraukiami, todėl neužtikrinama pagal Bendrijos metodą įtvirtinta būtina atskaitomybė ir demokratinis procesas, taigi ketina atidžiai stebėti fondų ir priemonės steigimą ir jų naudojimą; pabrėžia, kad minėtais veiksmais akivaizdžiai pažeidžiamos Parlamento, kaip vienos iš biudžeto valdymo institucijų, teisės;

23. atkreipia dėmesį į tai, kad geopolitinė padėtis rytinėse kaimyninėse šalyse yra tarpi, ir ragina ES teikti didesnę paramą šalims, kurios šiuo metu įgyvendina asociacijos susitarimus, siekiant paspartinti reformas ir užtikrinti, kad būtų stiprinami ES ir atitinkamų šalių santykiai;

Mokėjimai

24. primena, kad Komisija, reaguodama į krizę (laikotarpio pradžioje Graikijai skirta 2 mlrd. EUR suma, pirmosios migracijos srities iniciatyvos), daugeliu atvejų neprašė 2015 m. ir 2016 m. biudžetuose numatyti papildomų mokėjimų asignavimų, o pasinaudojo jau turimų išteklių persikirstymu; pabrėžia, kad dėl to padidėja našta mokėjimų asignavimams 2016 m. ir vėlesniais metais, todėl gali vėl susidaryti situacija, kai asignavimų nepakaks, kad būtų galima patenkinti faktinius finansinių programų poreikius pagal įvairias išlaidų kategorijas, ir tai tiesiogiai paveiks projektų vadovus ir piliečius; yra susirūpinęs, kad dėl šios padėties ir dėl aplinkybės, kad taip pat vėluota pradėti įgyvendinti programas, kurioms taikomas pasidalijamasis valdymas, vėl susidarys sąlygos, kurioms esant paskutinės DFP laikotarpio pabaigoje buvo pasiektas precedento neturintis neįvykdytų įsipareigojimų lygis ir susikaupė nepriimtinas kiekis neįvykdytų mokėjimų prašymų; primena savo ilgalaikę poziciją, kad nenumatyti mokėjimų poreikiai turėtų būti finansuojami panaudojant naujus asignavimus;
25. ragina visapusiškai įgyvendinti bendrus pareiškimus dėl mokėjimų, dėl kurių Parlamentą, Tarybą ir Komisiją susitarė 2015 m. ir 2016 m.; primena įsipareigojimą šiais metais surengti bent tris tarpinstitucinius susitikimus mokėjimų klausimu siekiant apžvelgti mokėjimų panaudojimą ir pakoreguotas prognozes; atkreipia dėmesį į tai, kad Komisija pranešė, jog 2015 metų pabaigoje susikaupė 8,2 mlrd. EUR vėluojančių mokėjimų suma, kuri yra beveik perpus mažesnė už tą, kurios ji tikėjosi iš pradžių; ketina šį klausimą iškelti per pirmąjį tarpinstitucinį susitikimą mokėjimų klausimais 2016 m. kovo mėn., kad būtų galima nustatyti šio skirtumo priežastis ir galimą ilgalaikį poveikį mokėjimų prognozėms; tikisi, kad per pirmąjį 2017 m. Sąjungos biudžeto svarstymą Taryba remsis 2016 m. balandžio mėn. posėdyje patvirtintomis sumomis ir visapusiškai į jas atsižvelgs; ragina Komisiją pateikti Parlamentui ir Tarybai, kaip sutarta bendrame pareiškime, priimtame vykdant 2016 m. biudžeto procedūrą, ilgalaikes numatomos mokėjimų raidos iki 2014–2020 m. DFP laikotarpio pabaigos prognozes, kad antrojoje DFP laikotarpio pusėje būtų išvengta vėluojančių mokėjimų;
26. pabrėžia, kad tikimasi, jog Europos struktūrinių ir investicijų fondų lėšų panaudojimo sparta išaugs 2017 m., ir įspėja, kad biudžete nebūtų numatyta per mažai mokėjimų asignavimų atsižvelgiant į šį padidėsiantį lėšų panaudojimo lygį; ragina Komisiją biudžeto projekte numatyti reikalingo dydžio mokėjimus; išreiškia susirūpinimą dėl to, kad vėlai buvo priimtose veiksmų programose ir kad kyla rizika, kad antroje DFP laikotarpio pusėje iš naujo susikaups neapmokėtos sąskaitos; ragina Komisiją aktyviai bendradarbiauti su valstybėmis narėmis ir skatina jas dėti visas įmanomas pastangas

siekiant skubiai paskirti už programas atsakingas institucijas, nes jų nebuvimas buvo pagrindinė dabartinių vėlavimų priežastis; palankiai vertina tai, kad Komisija pasirengusi glaudžiai bendradarbiauti su valstybėmis narėmis, jei jos to prašytų, visų pirma, jei reikėtų pakoreguoti veiklos programas, siekiant užtikrinti stipresnę sąveiką tuomet, kai, naudojantis Europos struktūrinių ir investicijų fondais, sprendžiamos vidaus problemos, susijusios su pabėgėlių krize;

Kiti ypač svarbūs klausimai

27. primena lyčių aspekto integravimo svarbą, nes jis turėtų būti įtraukiamas į Sąjungos politikos priemones kaip horizontalusis principas; ragina Komisiją tinkamai taikyti lyčių aspekto integravimo principą praktikoje rengiant 2017 m. biudžeto projektą;
28. palankiai vertina tai, kad 2015 m. gruodžio 12 d. Paryžiuje 196 Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos šalims pavyko sutarti dėl visuotinio, privalomo, dinamiško ir diferencijuoto susitarimo siekiant spręsti klimato kaitos problemas; vis dėlto apgailestauja dėl to, kad nėra aišku, kaip pagalbą teikiančios šalys pasieks tikslą kasmet skirti 100 mlrd. JAV dolerių besivystančioms šalims remti ir, visų pirma, kaip jos susitars dėl bendros metodikos, kaip vykdyti kovos su klimato kaita finansų apskaitą; pažymi, kad šis klausimas turi būti išspręstas prieš prasidedant klimato kaitos konferencijai Marakeše (COP 22), ir tikisi, kad Komisija pateiks konsoliduotą ES reglamentavimo pagrindą, kuris visapusiškai atitiks visus Paryžiuje prisiimtus įsipareigojimus, ir numatys atitinkamą finansavimą 2017 m. biudžeto projekte; primena, kad ES pritarė, kad mažiausiai 20 proc. jos 2014–2020 m. biudžeto, t. y. 180 mlrd. EUR, turėtų būti skirta su klimatu susijusiems veiksams ir kad ES biudžetą reikia pakoreguoti atsižvelgiant į su klimatu susijusius aspektus; prašo Komisijos toliau siekti, kad ES lėšos būtų naudojamos tvariai ir veiksmingai infrastruktūrai ir tvarioms transporto rūšims remti; ragina Komisiją skubiai įgyvendinti 2015 m. lapkričio 17 d. Tarybos išvadas dėl klimato ir sanglaudos politikos fondų;
29. palankiai vertina Komisijos pastangas, dėtas rengiant strategiją „Į rezultatus orientuotas ES biudžetas“; ragina Komisiją pademonstruoti pažangą paprastinant ES finansavimą, visų pirma mažinant našumą, kai įgyvendinami ir administruojami ES finansuojami projektai; pabrėžia, kad ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas finansinių priemonių veiksmingumui, nes jos pagal Sąjungos finansavimo programas gali būti taikomos svarbioms tikslinėms grupėms, pavyzdžiui, MVĮ, novatoriškoms įmonėms ir labai mažoms įmonėms; taip pat mano, kad didelė atsakomybė tenka ne tik Sąjungos institucijoms, bet ir valstybėms narėms, atsižvelgiant į tai, kad 80 proc. biudžeto panaudojama taikant pasidalijamąjį valdymą; todėl ragina valstybes nares daryti viską, ką gali, kad užtikrintų patikimą finansų valdymą ir kad būtų sumažintas klaidų skaičius ir išvengta vėlavimų įgyvendinant programas, už kurias jos yra atsakingos; pabrėžia, kad būtina daugiau dėmesio skirti tinkamų kiekybinių ir kokybinių našumo rodiklių plėtojimui, kad būtų galima įvertinti veiklos rezultatus ir gauti konkrečią informaciją apie ES lėšų panaudojimo poveikį realiajai ekonomikai; ragina valstybes nares skatinti ir įgyvendinti konkrečias priemones, skirtas aktyviai kovai su korupcija vykdant viešuosius pirkimus ir konkursus;
30. pakartoja, kad remia tarptautinę mokslinių tyrimų ir inžinerijos programą ITER ir yra įsipareigojęs užtikrinti tinkamą jos finansavimą; vis dėlto yra susirūpinęs dėl to, kad ši programa gali dar labiau vėluoti ir pareikalauti papildomų išlaidų, ir dėl galimo susijusio poveikio Sąjungos biudžetui; todėl apgailestauja, kad negalėjo įvertinti

2016 m. ITER programos asignavimų dydžio atsižvelgdamas į atnaujintą mokėjimų planą ir tvarkaraštį; tikisi, kad peržiūrėtas planas bus įtrauktas rengiant 2017 m. biudžeto projektą; ragina numatyti tinkamą atskaitomybės mechanizmą, kurį taikant būtų pateikiama aiški tarptautiniam projektui skiriamų finansinių išteklių dydžio apžvalga ir įvertinamas jų naudojimo veiksmingumas;

31. primena, kad galutiniame susitarime dėl 2014–2020 m. DFP, remiantis DFP reglamento 2 straipsniu, numatyta, kad bus atliekama privaloma 2014–2020 m. DFP peržiūra ir teikiamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl DFP peržiūros iki 2016 m. pabaigos; pabrėžia, kad atliekant peržiūrą ir (arba) persvarstymą siekiama įvertinti kokybinį ir kiekybinį DFP veikimą ir reaguoti į sisteminius Sąjungos biudžeto trūkumus, taip pat užtikrinti, kad Sąjunga turėtų pakankamai išteklių ir galėtų veiksmingai reaguoti į vidaus ir išorės krizes ir finansuoti naujus politinius prioritetus antrąją dabartinės DFP pusę; pabrėžia, kad Taryba turėtų pateisinti lūkesčius, kuriuos sukėlė Europos Vadovų Tarybos pareiškimai ir sprendimai; todėl pabrėžia, kad Taryba turėtų prisiimti atsakomybę užtikrinant, kad naujoms užduotims ir nenumatytiems aplinkybėms finansuoti būtų skiriami būtini asignavimai, be kito, tuo tikslu persvarstant ir padidinant viršutines DFP ribas; ketina laikytis nuoseklaus požiūrio vedant derybas dėl 2017 m. biudžeto ir DFP peržiūros; labai abejoja, ar siekiant įveikti dabartines krizes finansavimas gali būti skiriamas esant pagal dabartinę DFP numatytiems apribojimams; taip pat pabrėžia, kad DFP peržiūra 2016 m. – tai galimybė pritaikyti joje numatytas priemones ir užtikrinti didesnę jos lankstumą;
32. pakartoja savo poziciją, kad pritaria būtinai išsamiai Sąjungos nuosavų išteklių sistemos reformai ir didžiausią politinę svarbą teikia Aukšto lygio grupės nuosavų išteklių klausimais, kuri įsteigta remiantis susitarimu dėl 2014–2020 m. DFP, darbui; tikisi, kad Komisija ir Taryba atsižvelgs į galutinius rezultatus, kurių tikimasi sulaukti iki 2016 m. pabaigos, įskaitant visus naujų nuosavų išteklių pasiūlymus; primena, kad pagrindinis nuosavų išteklių reformos siekis – užtikrinti, kad Sąjungos biudžeto įplaukos būtų labiau nepriklausomos, stabilesnės, paprastesnės, sąžiningesnės, tvaresnės ir labiau numatomos, taip pat sumažinti pernelyg didelių išlaidų, patiriamų nacionalinių biudžetų, našta ir didinti skaidrumą piliečiams nedidinant bendros jų mokesčių naštos; mano, kad, norint turėti visiškai nepriklausomą ES biudžetą, būtina numatyti tikrus nuosavus išteklius;

o

o o

33. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir Europos Audito Rūmams.